

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Évesre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 15 krajczár.

Előfizetési csepp a kiadóhivatalnál lehet B-Gyarmaton.

Hirdetési díjak:

Öt hasábos petitaor 5 kr. Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr. Nyilvántartó garmond sora 20 kr. — Nagyobb és többesre hirdetések jutányosan csökkentetnek.

A lap szellemi részére s a nyilvántartó vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Előfizetési pénzek, reklamációk, és hirdetések a kiadóhoz intézendők.

Előfizetési felhívás

„Nógrádi Lapok“

1880-ik évfolyamának utolsó negyedére.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt.

Fél évre 3 frt

Évesre 1 „ 50 kr.

Egy hónapra — „ 50 kr.

As előfizetési pénzek egyedül a kiadóhoz cseppelve, — legelőszérűbben postautalvánnyal — s nyomtatandó példányok s pontos szétküldés tekintetéből, mielőbb beküldendők.

Kék László,
kiadó s leltárlajdonos.

Horváth Danó,
fel. szerk.

A főispán óhajta.

A megyei közigazgatási bizottságnak f. évi október hó 13-án tartott ülésén az adóügyek előadása alkalmával főispán úr ó méltósága azon óhajtaát fejezte ki, miszerint ezretné, ha az adókat magok a járási szolgabírák hajtánák be.

Megyénk szeretett főispánjának mindenben tanúsított tapintatos eljárása és magas hivatalának ügybuzgó betöltése nem szorul dicőre, mert maga fent idézett óhajtaása is oléggé bizonyítja menyire szívén fekszik egyrészt az állam érdekeinek, más részét a megye jó hírnevének megóvása, amire az adók pontos bevezetése is nagy befolyással van, mind a mellett sajnálni kell, hogy ó méltósága csak is óhajtaát és nem határozott akaratát nyilvánította ez ügyben, mert összehasonlítva az óhajtaát a határozott akarattal, vagy is ez esetben a hivatalos meghagyással, önkénytelenül két dolgot lehet felfedezni, ami az ily puzta óhajtaással merőben ellenkezik.

Először is egy oly, habár a kegyes elnöze gyakorlatával egybe-kötött orélyű felebbvaló, mint amilyennek főispán úr ó méltóságát mindenki ismeri, nem óhajthat, de egyedül parancsolhat ott, a hol a törvény is határozottan így rendelkezik, mert jelen esetre vonatkozólag is az 1876-ik évi XV. t. cz. világosan rendel, hogy a közvetlen adófizetők hátrálókait a szolgabírák vagy segédek hajtják be, és csak kivételesen engedélyezi, hogy ezen hátrálókok behajtására államipénzügyi közegek vagy más felfogadott egyének alkalmaztassanak. Már pedig megyénkben van oly járás is, melyben sem a szolgabírák sem segédek az adóbehajtással nem foglalkoznak, hanem e célra magok helyett úgynevezett tiszteletbeli szolgabírákat alkalmaztatnak. Igaz, hogy úgy idézett törvény betűszerinti értelmének elég, tetelik, a mennyiben az adóbehajtást csakugyan szolgabírák eszközlik, de a szolgabírói kar reputációját éppen nem emeli, hogy valaki tiszteletbeli szolgabíróvá neveztesse ki csak azért, hogy az adó behajtására törvényeszerűen alkalmaztathassék, vagy is a tiszteletbeli szolgabíró oly hivatalos megbízást teljesítsen, mely a megválasztott és fizetést élvező tisztviselőnek derogál, magyarul mondva

melyet ó maga restel teljesíteni, Ezt megtenné az adóvégrehajtó is.

Másodszor ellenkezik ó méltósága azon óhajtaása, hogy az adóbehajtást a járási szolgabírák eszközölnék, magával az 1876. évi XV. t. cz. értelmével is, mert ama törvény az adók behajtását a szolgabírák segédeire ép úgy bizza mint magokra a szolgabírákra, de káros volna ily intézkedés a közügyekre nézve is, mert ha az adóbehajtást az egész járásban egyedül a szolgabíró teljesítené, úgy teljesen elvonatnék egyéb fontos teendőitől, nem gyakorolhatna kellő felügyeletet hivatala és kellő ellenőrzést segédei felett, ami pedig nagyon is kívánatos.

De végre is — ha jól tudom — a szolgabírói segédek szaporítása három évvel ez előtt azzal indokoltatott, hogy a teendők az 1876. évi XV. és 1877. évi XX. t. czikkéből kifolyó adóbehajtás és hagyatéki eljárás által tetemesen növekedtek. Már pedig ha ily állomásokat szerveztünk a megyei közbiztonság rovására, minden adózó polgár jogosan megkívánhatja, hogy azon tisztviselők, kiket a megyei közönség bizalma ezen állomásokra megválasztott, teljesítsék is mind azon teendőket, melyek miatt megválasztattak, s így teljesítsék az adóbehajtást is, és ne bízzák azt adóvégrehajtókra, mert a magyar ember még ma is csüng a megyei autonómia, már pedig az adóvégrehajtót nem találjuk régi megyei önkormányzatunkban de sehol sem.

Hogy tehát az adóbehajtás mellett úgy az állam mint a kiskorú gyámoltak érdekében annyira fontos hagyatéki ügyek is gyorsabban elintéztessenek s általában, hogy a járási közigazgatás szervezés egészét képezve az államban oly fontos feladatának megfelethesen, mindenek előtt szükséges a járási szolgabírói hivatalok reformálása, amire talán jövőben még visszatérünk.) — m —

Az ingó és ingatlan árvavagyon megvizsgálására körjegyzői körökint küldöttsegeket bizott meg a közigazgatási bizottság. Ezen küldöttsegek az árvazéki olók által következő utasítással láttatnak el:

„Utasítás, a községi árvavagyonoknak a megyei közigazgatási bizottság f. évi 502-ik sz. határozata által elrendelt vizsgálata és a küldöttsegek tagjainak megküldött nyilvántartási izek rovatainak betöltésére vonatkozólag.

Megjegyzésével annak, hogy a jelen eljárásnál a „gyámoltak vagy gondnokoltak“ czimet viselő iv azért mutatkozott mellőzhetlenné, mert ez azon minta, mely a gyám gondnoki ügyekre vonatkozó 1877. XX. t. cz. kapcsán a nm. belügyminiszterium által a hatóságokkal kötelezőleg közölve lett, s mely izek az árvavagyon nyilvántartás (árvakönyv) betölti lapjait levén hivatva képezni, az azokban foglalt rovatok is szükségesképen meghagyandók valának. Minthogy azonban a jelen

*) Midőn megyénk főispánja ezen óhajtaát kifejezte, ebben nemcsak az állam de főleg megyénk közönségének érdekei lebegtek szemel előtt, tudva és érezve azt, hogy az alkalmazott közegek oléggé nem felelnek meg, másként az adóbehajtásnál sem az alkalmas időt nem választják meg, sem pedig az adózó közönség irányában a lehetséges tapintatosságot nem alkalmazzák. Ezt csupán a járás közönségét teljesen ismerő szolgabíró tehetné; s ez volt a főispán úr ó méltósága óhajtaának intentiója, mely különben akaratnak is vehető.

vizálati eljárásnak nem lehet célja s a kiküldöttsek sem rendelkezzenek erre idővel és adatokkal, hogy azon rovatokat is betöltsék, melyek szorosabban véve a gyámhatóság teendőihez tartoznak, ennél fogva a küldöttsegek tisztelt tagjai eleget tesznek elvállalt kötelezettségüknek, ha ezáltal a jelzett mintáinak főleg az első négy rovatát a lehetőségig hiteles adatok alapján, betöltik. Igen kívánatos azonban, hogy az 1. szám alatti rovat tartalmához okvetlenül kitételesek az örök-hagyó neve is, a mi a halálesetből lesz, a többi itt beiratni szokott körülményekkel együtt kivethető.

Az első rovat 2-ik sorában saját hibából ez levén írva: kivételével, a. h.: kitételével; erre a tisztelt öszeirők, ne hogy tévedésre adassék alkalom, figyelmeztetést töltenek.

Az egyes rovatok szűkebb sítokból állván, ezek a mennyiben szükséges, vagy előszerűbb, hosszabban is betölthetők.

Önkényt értetik, hogy a kiküldött irak eljárásuknál az illető közegek jegyzőit, lelkészait, előjáróit esetleg az életben levő szülőt valamint a magán- és közgyámokat lesznek hivatva a kellő adatok szolgáltatása és szükséges felvilágosítások adása végett igénybe venni.

A mennyiben egy-egy árvának vagy gondnokoltak rovatát betöltették, és folyó számmal megjelölték, ez végig alá húzott vonallal különböztendő el, s utána a következő árva vagy gondnokolt vezetendő be.

A vagyon közönségben levő árvák vagy gondnokoltak mindig közvetlenül egymásután irandók és megjegyzendő az arány is, melyben a közös vagyonhoz mind egyikük jogosultva van.

A „gyámok vagy gondnokok“ czimű izek rovatát annyiban töltendő csak be, a mennyiben erre az egyes közegekben biztos adatok közölnek szerkesztők, ellenkező esetben azon rovatok érintetlenül hagyandók.

Végül nem mulasztatom el megjegyezni, hogy a közigazgatási bizottság fentebbi számú rendelkezésének főleg az levén célja és iránya, hogy a megválasztott küldöttsegek egyik legfőbb feladatául tegye, miszerint ezek a közegekben levő ingó és ingatlan árvavagyonok mikénti kezelésre fordítsák figyelmüket. Ebből kiindulva, az eljáró küldöttsegeknek ajánlatik, hogy minden községben, akár házilag akár haszonbérletileg kezelt árvavagyon körülményeiről tudomást szerezve, hol a kezelésnél mulasztásokat tapasztalának, erről a dolog természeténél fogva s a szükséghez képest sürgősen külön jelentést terjesszenek be a gyámhatósághoz, hogy ez a mulasztók ellentében intézkedéseit megtettesse s a további kezeltetés mikéntjét iránt határozzon.

B-Gyarmat, október 24. 1880.

Pajor István,
árvazéki elnök.

Egy szó a szőlődezsmaaváltságról.

Az 1868-ki XXIX. dezsmaaváltsági törvényzikk, mely hazánkban a szőlőmivelést megbénította, midőn csak Domitjánus irtó parancsát valódtatuk, ezen törvényzikk nem nélkülözi ugyan a méltányosság szót, de méhében hordja azon fullánkot, melyfel a szőlődezsmaaváltságra kötelezettet tönkre teszi: már csak azon intézkedés által is, hogy a jogbírtos nevezett egy harmadik bealót, ha a dezsmandók becsloje e tekintetben nem érthetett egyet a dezsmaeszedők becslojével.

Es most látjuk annak szomorú következményeit egy némely bortermelő községben, hol ezen mivelési ág legfőbb foglalkozása volt a mezői gazdának, s a túlfelbecsült szőlődezsmaaváltság következtében az adóvégrehajtó első sorban a szőlődezsmaaváltságra kötelezett ingóságot lezárolja és elárverezteteti, s midőn már a szegény adófizető kunyhójában semmi sem talál, akkor a volt dezsmaeszedőnek megy neki, melyet ha döbra ütnek, a felbecsült dezsmaaváltságnak egy har-

mad részét sem fogja bírni; mely állításunkat a pénzüi, átlal, eszesítényi és más többi szerencsétlen becstelők kezébe került volt dézsmás szállókkal képesek vagyunk bizonyítani, hol egy boldnyi szállóvátság harmadfél száz forintig terjed 1800 □ öles holdanként, és ha ez, 22 évig 8 száztólival törleszt és kamatoztatja, a dézs. mávaltsággal köteles 1 hold váltása körülbelül 400 forintba fog kerülni. Jelenleg, ha dézsamentes a szálló, ezen tájakon holdanként 80 frtjával lehet venni, hol van aztán itt a dézsamaváltás ratiója.

Tegyük most hozzá, hogy azon szállódézsamaváltás kötelezettek, kiknek ezen szállóknál egyéb vagy. nek nincs, s azal már az adóvégrebajtót meg is ki. nálták, sőt annak művelésétől már el is állottak, ezeknek értéke ma holnap a 0-ig fog lecsállani, és így bármikor is, de az állami okvetetlen fog az ilyen szállókön veszi. tani, és csak arról lehet szó, hogy mennyit? Jelenleg tehát — quid consilii?

E tekintetben a képviselők vannak hivatalva a törvényhozásnál a bajon segíteni, és a főrendek házában helyt foglaló főispánok, kik meggyőzést ismerik, tehetnének a képviselőkkel egyetértve némi lendületet a tárgyak, oly formán, hogy ha már az állam minden áron veszi, az illető dézsamaváltással hátralékos szállókat még addig ütnék dobra, míg azoknak némi értékük van, s így az államnak a vesztett fejezéből legalább a nyele kerülne ki.

P—A.

Folyó hó 17-én felbontattak Vanyarcson a nógr. ev. esperesség szavazóbizottság által esp. felügyelőre és főesperesre vonatkozó szavazatok köztudomást dológ, hogy nagys. Veres Pál újból felügyelőnek, nt. Svabla János uhorszáki lelkész pedig főesperesnek lett megválasztva.

November 15-ig beküldendő a szavazatok alesperes, 3 jegyzőre, pénztárnokra és körlelkészekre. Kileendő alesperes és ki a pénztárnok? Ez most a kérdés, pedig igen fontos s lényeges kérdés. Nem ártott volna, egy kis, ha csak szűkebbkörű lelkési konferencia. De, mintán igen rövid a szavazatok beküldésére kitűzött határidő; tájékoztatul csak annyit, hogy a felső nógr. egyházak alesperesre valószínűleg Vladár Viktor szűgyi, némelyek Simko Frigyes b. gyarmati lelkész urakra adják szavazataikat. — Ha Vladár Viktor leendő alesperes, ömerrre ügyességét a hivataloskodási pontosságát, teljesen hisszük, hogy várakozásunknak minden tekintetben megfelelő; ámde felette sajnálók azt, hogy benne egyes, lelkiismeretes s szakavatott pénztárnokot vesztünk el. De ha mégis ezen veszteség érne bennünket, ki fogná azon esetre helyét pótolni? ki volna azon egyéniség ki az esperességnek körülbelül 40 ezer frtból álló pénzt kasszája?

Van a lelkészek közül arra elég alkalmas egyéniség, de nem hiszem, hogy alkalmasabb lehessen valaki Goduly Elekúól, lőnyabányai lelkészúól. Goduly-nál meg van a hivataloskodási pontosság és lelkiismeretesség, meg van övegy árvainézetünk iránt különös érdeklődés, meg van némileg a cautio is, helyben pedig pósta.

Es úgy hiszem, elegendő ok arra, hogy egyházak, a melyek Vladár Viktorra szavazni fognak mint ales-

peresre, számításból ki nem fogják hagyni Goduly Eleket, de ő reá szavaznak, mint pénztárnokra. Felső nógrádi egyházak legalább így fognak eljárni.

X. Y.

Alapítvány. Kohn Márk derék izraelita polgárunk, hogy hitessorsai a magyar nyelv elszajátítására bízott tasanak, néhai nővére Rosenbaumné az. Kohn Johanna végrendeletének végrehajtásáért és örökösai részére teljesített vagyonkezelésért árvaszékieg is megállapított 300 frt gondnoki díjat a b. gyarmati polgári iskolai növendékek között kiosztandó ösztöndíj alapítványul tette le.

Ezen alapítványi összeg „Kohn Márk alapítványa” nevet viselendő s 6%, kamatozás mellett, a b. gyarmati takarékpénztár intézetnél gyűmölcsözőleg kezelteik mindaddig, míg a hivatott közegek az alapítvány érdekében más gyűmölcsözés módot nem rendelnek. Ezen alapítványi tőke évi kamata minden iskolai év végével, oly szegény b. gyarmati illetőségű héber vallású polgári iskolai növendék részére özi rubázatul kiszolgáltatassék, ki a magyar nyelvben kitűnő érdemsorozatot nyert s ki az iskolások elnöke, igazgatója és az alapító életében általa képezett, de halála után egy héber iskolászéki taggal kiegészített bizottság által a jutalmazásra legméltóbbnak ítéltetett. Ha b. gyarmati illetőségű héber növendék ezen ösztöndíjra érdemesnek nem találtnék úgy abban másodszorban nógrádmegyei és harmadszorban bármely magyarhoni megyebeli illetőségű héber tanuló részesítendő. Ha a b. gyarmati polgári iskolai héber vallású növendékek közül a jutalmazásra alkalmasnak egy sem volna ítéltetendő, akkor az évi kamat azon évről külön tőkésítendő mind addig, míg a kamat összegek az alapítványi összeget vagyis 300 frtot nem képviselik, és ekkor az évi kamat élvezetében a már kifejtettek szerint két héber, olyanok hiányában pedig bármely hitfelekezeti növendékek részesítendő.

Hírek.

Királyi adomány. Öfelsége a ezklabonyai tűzkárosultak anyagi helyzetének javítása magánpénztárból 100 frtot adományozni kegyeskedett.

Kegelet. Rajner Pál a volt belügyminiszter, s Hontmegye egyik legkiválóbb egyénisége emléket Hontmegye nov. hó 11-én tartandó közgyűlésén. — Ünnepelesen fogja megörökíteni. Ez alkalommal életnagyságú arczképe, mely a megye díszes termében helyezett el, fog a megye közönsége előtt leleplestetni. Emlék beszédet tart Plachy Bertalan Hontmegye érdemteljes tanfelügyelője. E közgyűlésen mint halljuk, — Nógrádmegye is képviselve lesz.

A nov. 18-iki bál meghívói e hét folytán küldetnek szét. A meghívó következőleg állítottott szex: „Meghívó az Öfelsége Erzsébet királyné védelme alatt álló magyar országos segélyző nőegylet b. gyarmati főköja által az egyleti alapítóke javára 1880. évi november hó 18-án B. Gyarmaton a megyeház termében rendezendő zártkörű bálra. Bróter Alfréd bál-biz. elnök. Gellén István bál biz. jegyző. Sztranyavszky Géza bál-biz. pénztárnok. Aninger László Baintner Arnold, Balás

László, Baloghy Dezső, Basicsky Árpád, Beniczky Géza, Bolváry Zehn Dócsa, br. Büttler Ervin, gr. Crouy Endre, Dettrich Elek, Fülkei Károly, Hamar Sándor, Hanzély Márton dr. Hecksch József, Kauskovics Iván, Kauszár Márton, Madách László, Madách Pál, Meskó Ábris, Milován János, Plachy Gyula, Prónay Gyula, Rachler Ferencz, Reményi Károly, Szelke Árpád, Si monyi Kálmán, Somogyi Zoltán, Soóky László Veres Ernő (horpácsi), Veres József, Világby Gyula bál-biz. tagok. Belépti jegyek előre váltbalók B Gyarmaton Milován Elek, és Omaszta T. és Bachár kereskedéseiben, — valamint este a pénztárnál. Kezete esti 8 órakor. Személyjegy 2 forint, családjegye 6 forint, Karzajegy 1-2 sor 2 forint, többi sor 1 forint. — A meghívóhoz Madách Károlyné öngyásága által kibocsájtott következő felhívás van mellékelve: „A magyar országos segélyző nőegylet b. gyarmati főköja az egyleti alapítóke javára folyó évi november hó 18-án Ö Felsége Erzsébet királyné névnappja előestéjén a megyeház újonnan díszített nagytermében, Zichy Livia grófnő ladvatronessósége alatt sorajátékkal egybekötött jótekonyságú bált rendez. Az egylet Erzsébet királyné Öfelsége védnöksége s a veres kereszt jelképe alatt embertársaink szenvedésének enyhítését, bánatának vigasztalását s különösen háboru idején a csatatéren megsebesült hazafiak megmentését tűzte ki feladatává. Bizalommal fordulok ennél fogva a czimbaz, hogy a kitűzött magaslatos feladat és szép cél elérését elősegíteni. s a rendezendő sorajátékhöz nyeresemény tárgyat adományozni kegyeskedjék. A szives adományok f. évi nevemb. hó 15-ig a b. gyarmati megyeházba, az alispáni hivatalhoz küldendők s hírlapilag nyugtáztatni fognak. B. Gyarmaton, 1880. évi október hó 15-én. Madách Károlyné sz. Csorony Emma, mint a rendező választmány elnöke.”

B. Gyarmaton f. hó 28-án a törvényértelmében reggeli 8 órakor megkezdett a megye bizottmányi tagok választása Reményfy József elnöksége alatt. Bizalmi férfiakul Horváth Danó ajánlatára megválasztottak: Milován János, Havas Gyula, Nagy Gábor és Nagy Labancz. — Este 6 órakor a szavazás befejeztetett s a beadott 273 szavazatból Báruusz Mihály 182, Papp László 168, és Karlik János 126 szavazatot nyert. Ezzerint az elnökség által a nevezettek megválasztottaknak kimondattak. — Ezeken kívül Papp Károly 117, Elfer Ede 63 szavazatot nyert. A többi szavazat megoszlott. A választás Reményfy József ur tapintatos vezetése mellett példás rendben folyt le.

Zubovics Fedor f. hó 26-án B. Gyarmaton volt Zubovics István központi csendbistors ut testvér öccsénél. — Néhány bravur kocsinát is rendezett.

Megszökhött fegyencz. A b. gyarmati börtönből egy Jarják György nevű 3 évre ítélt fegyencz f. hó 29-én reggeli 5 és fél órakor megugrott. Jarják már 2 év és 2 hónapja volt börtönben, s mint a jászai járt hajlandó, felügyelet mellett börtöndvartari dolgokra is alkalmaztatott. A hátralévő 10 hónapot azonban már megokalta, — s a börtön udvarából a megyeházi kapu alatt kilesont. A börtönőrök, pandúrok, megyei husárok üldözőbe vették, és eddig eredménytelenül.

Tűz. B. Gyarmaton f. hó 26-án esti 6 órakor a harangok véstjelző székén riasztották fel a város la-

TÁRCZA.

Halottak napján.

Olyan szomorúan sug-bug az őzi szél. Tépi a hervadt lombokról a sárgult leveleket s gyorsan sodorja őket a végnélküli messzeségbe tova.

As eső nagy cseppekben hull alá a komor fellegekből; s az elkésett költőző madarakbucuszó éneke szomorúan hangzik le onnan a magasból.

Elmélásva ülök álmatagomnál. Kezemben gépi-esen működik a toll, szemem bágyadtan tekint a fekete barázdák fölbe s gondolataim messze nagyon messze járnak, a mult emlékének szomorú ümkelegel közt.

Föltekintek gyakran a papírról. — Előttöm a tentatartó egy kicsiny koponya, fölötté egy festmény, mely az elmúlást példázza megdöbbenő komor ridegséggel. Egy koponya, előtte szép piros alma, melyből egy fűreg emeli ki fejét, mellette kialvó félben levő kettétört gyertyaszál s egy lejárt óra, a mely ójfélt mutat.

A kép alá e két szó van írva: „memento mori.” „Memento mori.”

Emlékszel meg a halálról . . .

Nézek, merőn nézek a koponya rideg szemüregébe, agyamban gondolat gondolatot száll és ezme eszmét öl, s én úgy fázom, úgy reszketek ha rá gondolok a mulandóságra.

Oda kűnt hangzik az esti harangzó. Ünnepe, a halottak emlékeztetésének ünnepe lesz, holnap. Halottak napja, midőn a kegelet meggyújtja az emlékeztet ol-

tárán a halás vízszemlékezős tűzét, mely halvány fényt vet a mult csillagatlan ójszakájába, — mely világot derít sok elhalványult arcra, melyek kedves alakjai voltak egy ragyogó multnak, édes álomnak, és szívárvány szinű kedves ábrándképnek . . .

Vajjon van e olyan lény az emberek között, a kinek nem volna halottja?

Hiszen olyan sokan keresik föl ilyenkor a halottak cöndös birodalmát olyan sokan állják körül azt a komor oltárt, melyről az emlékeztet tűznek füstje száll a ragyogó csillagok hazája felé . . .

De én nem megyek ki a temető kertbe! Hisz az én halottaim nem ottan nyugoznak.

Minek nézsem én ott a bámuló tömeget, mely kíváncsi szemmel nézi a szines lampionok esztől borított sírokat, hol a binság könyve ül a szemekben, hol a divatos megmozgás mondat betanult szavakat a fekete ruhákkal betakart szivekkel, hol minden csak látszat, csak divatos kórás és semmi érzelem semmi kegelet nincs . . .

Mint ha idáig hangzanék e kápolnából a hívők éneke — Mint ha én is volók mondanám a requiem szavait, mint ha én is énekelném a hívők seregével: „De profundis ad te clavi Domine!”

Es kiesik kezemből a toll . . . lehunyam szememet, hátra dőlök karos székem puha támlájára s aztán rá gondolok az én halottaimra.

Oh az én halottaim nem nyugoznak ott kint a temető kertben, nem aluszszák a végnélküli éj mélyeséges álmaikat, nem hallak azok meg, élnek és örülnek a vidám élet mindennapi zajos gyönyöröi közt; de azért még is meghaltak, olvannak temetve nagyon jól

szivemben, s nagy temető kertben melyre nem hoz a tavasz virágokat soha, melyben nem nyílnak az öröme- nek kedves virágai, hol az üszetört remények, szét-fozlott ábrándok, szomorú romokban vannak össze- gyűlve.

Lámpám bágyadt fénye halvány világot vet möbám falaira s úgy tetsszik, mint ha a multból ismert alakok árnyai népesítik be a kicsiny szobát, hogy felujtassák egy csölt vesztett élet szomorú emlékeit, hogy eljuttassák a rideg való szatirjájképen azt az édes mult- tat, mely annyi szép virágot termelt volt s annyi boldogsággal örömmel bízott, — hogy csak a csalódás lehet náloknál több s a köny, melyet a fájdalom idős elő elűnésük és semmivé lésük miatt . . .

Megjelen előttöm egy kedves szép alak. Ifjú gyermek arcz. Hosszu szőke fűrtel lobognak a légben, asur kék szemekben — az üdvöség fénye rezg. Tárczán a rózsza és lilom ölelkezik az ártatlanság harmóniájában s mosolygó ajkai süttogva beszólnék az első szerelem égi üdvöiről.

Íde ül mellém az asztalhoz. Szemembe mosolyog és meg kérdi tőlem: emlékszem-e reá?

Ha emlékszem-e? Hát el lehet e feledni azt a lényt aki a gyermekből ifjává lettnek első ábránd képe, első szerelme volt, a ki először mosolygott rá gyöngéd szeretettel, a ki először mondá, hogy igazán szeret, a kinek csókja első volt az ajkuk, melynek édesességét nem lehet feledni, ha mindennap kúszunk a keserű pohárt melyet szinültig tölt a sors csapongó szeszélye . . .?

Oh emlékszem nagyon emlékszem rá . . . Még kicsiny fő valék midőn először láttam őt, de szivem hangosan feldobogott az első látásánál és róla álmodám

koságot. Minthogy azonban a sötét éj daczára a tűz lángja nem volt látható; mindenki békés nyugovóra tért haza, megbízván a tűzoltók önfeláldozó működésében. Lovag Imády Károly eszperes úr szóna hazla gyulladt meg a temető végén. — A tűzoltók 6 órától 9 óráig hidegben és szélben megfeszített erővel működtek közre, míg a lassú égést teljesen megakadályozták a tűzvet végleg elfojtották. A tűzoltók teljesen magukra voltak hagyva, még a bámuló népeég is korán eloszlott. — Később sikerült egy kocsmából 4 részeg napszámost (hajdú botja mellett) a tűzhöz csábitani. A fertálymesterek közül alig voltak ott hárman, a többi út rá so hederit hivatalára, csak akkor mikor az évi fizetést ki kell vonni. Egy kólaszer volna alkalmuk a fertálymester uraknak hivatalosan fungálni egy év alatt, s akkor sem tesznek semmit, sőt még a tűzhöz sem jönnek. — Es impertinens visszaélés. — Est a fertálymesteri rendszert legjobb lenne eltörölni, s ezek fizetését jutalmakra fordítani egyrészt olyanok részére, kik a tűzoltásnál önfeláldozóan közreműködnek, másrészt, oly gazdák díjazására, kik legelsőök jelennek meg a tűznél a legtöbbszór nélkülözött vízzel. — Nem vétek az, 80 frtot hiábavalólag kidobni, oly embereknek, kik teljességgel nem érdemlik meg azt? — Es alkalommal dicseőrőleg kell kiemelnünk HÁger Sándor, Fély Horváth Gábor, Laurincz, Kohn Lipót, Balla István, és Trajbjár Gusztáv tűzoltó urakat, kik a tűzoltásnál önfeláldozó közreműködés és ügyességet fejtettek ki. — A műszaki vezénlyet Baintner Ottó alparancsnok úr részéről míg egyrészt kitartó és erélyes volt, másrészt az összes közreműködő tűzoltók teljes megelégedésével találkozott.

A „Képes Családi Lapok“ harmadik évfolyamából már 4 füzet jelent meg a legérdekesebb tartalommal. Főlegesenek tartunk itt minden dicsőretet, melyet ezen kitűnő lapról méltán elmondhatnánk, mert az olvasó közönség nagy része meggyőződhetett arról, hogy a magyarirodalomban kétségtelűen a legszellemesebb szépirodalmi lapok egyike, mely izléses és díszes kiállításánál, de különösen olcsóságánál fogva is méltán megérdemli a pártolást; nem csoda tehát, ha a legnépszerűbb a legelterjedtebb lapok egyike; s csak is így magyarázható meg azon rendkívüli kedvezmény és ama számos becses ingyenes melléklet, melyben olvasóit a „Képes Családi Lapok“ elismerést érdemlő kiadója Mehnér Vilmos ur részesíti. — Előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Az előfizetés postautalvánnyal Mehnér Vilmos kiadóhivatalába (Budapest, kalap-utca 6. sz.) küldendő.

Eddigi utánjárásunk folytán sikerült kipuhatolni, hogy helybeli kereskedőink közül eddig csupán Áninger urak, Bachár Gyula, Felsenburg Henrik, Gazdik Lajos, Goscheit Armin, Milován Elek és Reiser Flórip kereskedő urak vezetik magyarnal üzletkönyveket. Lehet, hogy többen is vannak, de nagy utánjárásunk dacára sem sikerült eddig többeket felfedeznünk. Ezen urakat, a hazafias közhíroságok arra kell figyelmeztetni, hogy a germanizáló többi üzletet lehetőleg mellőzzék. Nincs semmi akadály, főleg itt a provinczián, hogy az üzletkönyvek a magyar állam hivatalos nyelvén ne vezessenek. — Az sem ok, mint a „Főtársai Lapok” dőlögat, hogy a kereskedelemi idegen műkifejezésekre magyar fogalmakat kell teremteni. — Hát hiszen ezen kifejezések száma alig néhány, s ezek

baszálata meg nem zárja ki azt, hogy a kereskedelmi-könyv magyar ne lehessen. Szóval az európpailag elfogadott kereskedelmi műkefejezések nagyon szépen megmaradhatnak, mint akár csak a filozóphiában vagy az exakt tudományokban az absztrakt fogalmak. „A brutto,” a „netto” „delto” se az angol se a francia se a német nyelven, annál kevésbé a magyar nyelven nem fog rontani semmit.

Hövidhírek! Az orsz. gyűlési pénzügyi bizottság a losonci állami gimnázium kibővítésére 66, 883 forintot és felszerelésre 2000 forintot hoz tervszabozza az 1881-ik évi költségvetésben. Ebben gr. Forgách és Szontagh képviselő uraknak nagy érdemük van. — A b.-gyarmati iparosok a hó 25-én u nyári szin- kör helyiségekben értekezletet tartottak, Karlik János és Milován János urak kezdeményese folytán — Trajbjár János elnöklato alatt, melyen hangsúlyoztatott hogy az iparosoknak mindent el kell követni, hogy a törvényhatóság bizottmányába B.-Gyarmat részéről oly iparos is beválasztassék, ki az iparügyeket a megye- hatóságnál képviselje. A 28-ki választáson ezen értekez- letből kifolyólag az iparosok közmegelegedésére Papp L. és Karlik János választattak meg. — A megye bi- zottsági tagok köziséganként illetve kerületenként f. hó 28-án választattak meg. A megválasztottak név- sorát annak idején közölni fogjuk, eddigelő tudomá- sunkra jött, hogy Zsólyben Reményi Károly, Patvar- cson Wladár Viktor választattak meg bizottsági tago- kul. — A helybeli legényegylet helyiségeül a Popovicsné féle ház béreltetett ki. — B.-Gyarmat város kivilágítása mint a város érdemes bírját- tól megtudtuk, a 80 lámpa tekintetbe vételével egy este 5 forintba kerül s nem 2 forintba, mint azt a mult számba beküldött czikk jelezte. Ezerint a 400ft előirány- zati összegből évente csak 80 szori kivilágításra telik. Egyelőre tehát a felszólalt képviselő tagoknak nem lehet másra igényük, csak arra, hogy a város a jövő évben csak 80 szót este legyen kivilágítva. — A megyeházi nagy terem parquettirozása máris munkálatban van; ezerint nov. 18 káig csakugyan el- készül. — Dr. Valkó Endre a losonci gimnázium egykori tanára meghalt. — Heves megye egy igen szépen fogalmazott feliratot intéz a képviselő háshoz — ősi közgyűlés alkalmából, melyon „Longyelorezház felszabadítása” iránt leendő lépésekre hívja fel a kép- viselőházat. Ez minket annyiból is érdekel, mert ezen felirat egy körlevéllel Nógrádmegyének is megkü- detik pártolás végett. — A b.-gyarmati év egy- ház f. hó 24-ki közgyűlés elhatározta, hogy az üre- sedésbe jött egyik tanítói állomást betölti, s a választ- tás határnapján nov. 21-két tűzte ki. Ugyan az alka- lommal teljhatalmú küldöttséget küldött ki Simkó Fri- gyos elnöklato alatt az egyháziépületek kijavításának meg- kezézésére. — A városi községi tanács a hó 25-én a városi főbíró- ból 800 frtnyi költségeknek kivetése és behajtása iránt. — Több kereskedő azon ígéretet tevő, hogy az üzleti könyveket újévtől magyarul fogja vezetni, s a némétül vezetett könyveket az év végével örökre lezárja.

lázasan tapad ajkaimhoz és keblemre borul, csókjaival halmoz el egészen és megkérdi hogy emlékszem-e rá?...

Emlékezem, oh jól emlékezem. — Ugy jöttünk össze az élet utain mint ismeretlenek, közönyösen tekintünk egymásra és nem gondoltuk volna, hogy együtt élvezzük a boldog szerelem millió édes örömeit.

Egy kicsiny bokrára hozott össze bennünket Az-
tán együtt voltunk sokat nagyon sokat, de mertem
volna-e átölelni karom természetét, mertem volna-e egy
csókot rabolni a kedves ajakról? Nem. Boldog valék
ha mellette voltam és ő is az volt a megelégedett ve-
lem, egyedül velem.

Aztán elváltunk, de sokat kellett egymásra gondolnunk, s midőn újra találkoztunk, akkor felnyitott előttem a meny, és élveztem azt a tiszta boldogító szeretelmet, melynek szenvedélye csak gyönyörűben, csak üdvben részesít.

És ez a kép eltűnt. Mint ha csak álom, egy édes álom volna! Óh nem volt az álom, nem volt ez ábránd, még most is fáj a seb, melyet ő okozott . . .

Ugy tett mint a csillag a hajnal hasadtakor. El-
tűnt birtelen. Hol van hova lett? Nem tudom... Rám
sötét éj borult s várom a csillagot, az én kedves csil-
lagomat, hogy világot bontson a sötétségre.

De ime új Arnyak lebegnek elő. Mosolygó arcok, ragyogó szemek, játékok üzenek velem és úgy érzem, hogy a játékokat velük élveztem át . . .

Eltűnt, elfeledett, soha nem szeretett, csak kedvelt arcok lebegnek körül, emlékezem rájok, emlékezve az édes perczekre, melyeket velők töltöttem el és úgy fáj, hogy az csak múlt, hogy ez nem jó vissza.

évesen keresztül bűbajos almokat melyeknek emiátko
oly kábító olyan keserűen fájó . . .

Mint hívő a hiten, mint repkény az erős közir-
tan, úgy csüngött lelkem és szívem minden gondolata
azon édes reményen, hogy enyém leendő egész életén
át az a tündér alak, kiért letudtam volna mondani
mindenről, kinek bírásáért el tudtam volna kárhozni
erre az életre s el a jövőre is . . .

Óh mily nagyon, milyen végtelenül szerettem azt a lányt! . . . És akkor lett hűtelen hozzám mikor azt gondoltam, hogy nincs a földön oly lány, ki el tudná szívét én tölem rabolni . . .

Csalódtam. Az Álom eltűnt, az ábránd eloszlott,
a daemon sülembé kaczagott s én széttörtnek gon-
doltam életemet . . .

Aztán bolyongtam az élet utain mint a bolygó szellő a tar mezők fölött. Kerestem az én bolygó csillagomat s nem találtam sehol de sehol sem.

E mosolygó ajak, o ragyogó szem pár örökké
előttem lebegett s én nem tudtam boldog lenni soha.

Keresem az élet rejtelmes övényén azt a leányt,
a ki vissza adja lelkemnek és szívemnek elvesztett
felét, a ki boldogítani fog szívének lángoló szerelmé-
vel, s én hiába keresém, hiába kutattam, az élet csak
örök csalódást örök szenvedést adott és azt a tudatot,
hogy én nem fogok boldog lenni soha.

Minő keserű jóslat egy fiatal életnek, minő lecsujtó tudat, hogy a jelen csak valószínű a szomorú bítet.

És fölédnik egy kedves Árný előtttem. Megfogja
kezemet, oda vezet a kerethez; leül, maga mellé
von engemet, átüllet fejem s megcsókolja égő homlo-
komat. Fekete szemében a szenvedély tüze ég, ajka

KÖRRENDELETEK.

A Vadkert községében uralgott nagy gyermek-halandóság oka legnagyobb részt a szülők gondatlanságának tulajdonítandó; szigoruan utasítatnak a községi előljárók, járási és körörvosok s az ezek feletti felügyeletet gyakorló járási szolgabírák, hogy az 1876. XIV. t. cz. 20. és 21. §-ban a gyermekek gondozását s a fenti törvény határozatait elmulasztó szülők és ápolók ellenében előírt szigorú minden alkalommal és körlehetlenül alkalmazsák.

Madách Károly,
alispán, h. elnök.

A hadmentességi díjról szóló 1880. évi XXVIII. t. cz. 18. §-a az 1879. évre járó hadmentességi díj esedékességi napját 1880. évi július hó 1-re tűzte ki. Tokintettei arra, hogy ezen törvénycsikk csak 1880. évi június 18-án szentesített, és az országgyűlés mindkét házában 1880. évi június hó 14-én hirdeltetett ki, a hadmentességi díj befizetésére a törvényben kitűzött esedékességi nap az idő rövidségénél fogva betartható nem volt, a m. kir. honvédelmi miniszter urral egyetértőleg, az 1876. évi XV. t. cz. 48. §-a alapján megengedem, hogy az 1879. évre járó hadmentességi díj esedékessége, illetve befizetésének határideje 1880. évi október hó 15-ik napjára halasztassék el, oly megjegyzéssel, hogy mindazon késedelmese díjkötelesek, kik ebbeli kötelezettségüknek 1880. évi november hó 15-ik napjáig meg nem felelnek, az 1876. XV. t. cz. 41. §-ban meghatározott késedelmi kamatokat fizetni tartoznak, azok ellen pedig, kik a rájuk kivetett hadmentességi díjat 1880. évi november hó végéig sem fizetik be, az idézett 1876. XV. t. cz. III. részben körvonalazott végrehajtási eljárás leszzen marandítandó.

Oly helyeken, illetve községekben, melyekben a hadmentességi díj 1880. évi október hó 15-ik napjáig az adófelkötvényekben még előírva nem lesz, az 1876. XV. t. cz. 48. §-a alapján megengedem, hogy az érdekeltek díjköltségek a kivettelt díjat a hadmentességi díjról szóló 1880. évi XXVIII. t. cz. 13-ik §-a és ezen szakaszhoz csatolt utasítás 6. pontja értelmében ki-
szolgáltatandó díjköltségok kézbesítése napjától szá-
mlítandó 8 nap alatt fiztessék be; magától értetvén,
hogy a befizetés elmulasztása esetén az 1876. XV. t.
cz. fent idézett rendelkezései lesznek alkalmazandók.

Budapesten, 1880. évi szeptember 30.
Gróf Szapáry a. k.

Földművelés ipar s kereskedelmi m. kir. miniszter az összes törvényhatóságokat értesíti, hogy a ca. kir. osztrák kereskedelemügyi miniszter értesítése szerint Auszso gyógyhely területén, a gyógyidény tartamára (évenként június 1-től október 1-ig) a bázáló kereskedés gyakorlása megtiltatott.

KÖRRENDELET
valamennyi községi és körjegyzőknek.

Nem ritkán tapasztaltatván, hogy a községek részéről a megyei „Hivatalos Értesítő”-be közzétételt végezt beküldött hirdetések, értesítvények sat. az azokban kitűzött határidők előtt csak néhány nappal terjesztetnek be, utasítatnak valamennyi községi és

többé, hogy kinox mindég az a fájt tudat: én nem fogok boldog lenni soha . . .

Hát örök szenvedés lenne az élet, hát nem követné a sötét éjt ragyogó nappal, hát örökre elvirultak volna a sziv virágai? És nem lesz-e éltető napjok sohasem, mely új életre keltsse az elpusztult virányt . . .

Látna én homlokom. Odakint kaczagva rug az
ész zord vad szele, s én úgy fázom, ha a jövőre gondolok.

De im megnyílik egy sír a temetőben. A harang
örösz nyelve éjjelt hirdet s egy imádtott kedves alak lép
ki, s ide jő hozzám. Átölel, vigasztal; édes csókjaival
hűsíti láramat s én olv édes áhítattal nézek leárctalán

szemeibe, olyan ihlettel hallgatom beszédét, mintha csak
 azt a jéghideg kezet, mely annyiszor áldott, s oly sok
 jót tett velem.

Maradj velem te kedves jó alak, maradj velem az egész éltén át, csengek hozzá s oly jól esik panaszaimat elmondhatni neki, olyan balszámir nincs a

A harang ismét üt. Az árnyak eltűntek. Fölrez-

zenek a szobában sültöt van. A lámpa kialudt, ott
kint zugbug a komor őszi szél, tépi a sárgult lombok
leveleit a az eső nagy cseppekben hull alá.

Egyet sohajtok, ábrándjaim jutnak eszembe, miket arra építék, hogy boldog leszek-e? Eszembe jutott a dal: Ossi cső hull a fáról csendesen.

Minden csöppe azt susogja sohasem.

d. c. m. d. m.

körjegyzők, hogy ilyenmő hirdetményeiket a kitett határidőket megelőzőleg jókor beérkeztesse kötelességüknek ismerjék.

B. Gyarmat, 1880. évi október 25. én.

Madách Károly,
alispán.

FELHÍVÁS.

Vallás- és közoktatásügyi miniszter ur ó nagy-méltóságának folyó évi 22888. sz. körrendelete folytán a néptanítók ügyelmét azonoszerencsétlen gyermekekre hívom fel, kik mint siketnémák csak különös tanítási módszerrel nyerhetnek oktatást a mintán erről nem csak felsőbb rendeltetnél, de emberbaráti kötelességünkön fogva is gondoskodni kell, s ezen gondoskodás a tanköteles siketnéma gyermekek lakhelyein levő néptanítóktól levén leginkább várható: ezeknek, a siketnémák vácsj kir. intézetének igazgatója, Fekete Károly által kiadott a a magyarországi néptanítók második egyetemes gyűlésének értesítőjében is megjelent a szakbeli tankönyvek és a fenn tisztelt miniszterium által kiadott szemlélteti képeknek megszerzését azon felhívással ajánlom, hogy ha ó szakban bővebb ismereteket kívánnak szerezni, további utasításért hozzám forduljanak.

Kelt B. Gyarmaton, szept. 26. 1880.

Komjáthy Anselm,
kir. tanácsos tanfelügyelő.

HIRDETMEYNEK.

A gácsi kórosvos választására f. október 30-ra kitűzött határidő, érdekelt felek kéremére elhalasztatik, miről is a pályázni kívántak értesítettek.

Losoncútgár, 1880. október 25.

Hartvich Ferencz,
főszolgabíró.

A folyó 1880. évben a kataszteri felmérések háromszögmereti háromszöggelést Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Jász-Nagykun-Szolnok, a részletes felmérések pedig Pest-Pilis-Solt-Kiskun, Jász-Nagykun-Szolnok, Fehér, Borsod és Csongrád megyék területén bajtának végre; a mi azon megjegyzéssel tétetik ezenel közhirrre, hogy a felmérési munkálatok másolatai egyáltalán mindenki által megszereshetők.

Az ebbeli megrendelések kitorjedhetnek:

1. a háromszögmereti háromszöggelésnek meg-határozott pontjaira;
2. az egyes községek határleirásai jegyzőkönyveire és az azokhoz tartozó vázlatokra;
3. az eredeti térképek kőmetasztoti, esetleg kézrajzi másolataira;

4. a felmérési munkálatok kiegészítő részét képező egyéb jegyzőkönyvekre és iratokra.

Az első szám alatti háromszöggelési adatok ki zárólag csak a m. kir. háromszögmereti számítóhivatalnál Budapestben; a 2., 3. és 4. szám alattiak viszont a megyék csoportozata szerint a pozsonyi, kassai, tomesvári és zágrábi kataszteri térképtáraknál rendelkezhetők meg.

A 3. sz. alatt érintett térképmásolatok, rendszerint kőmetasztetekben szolgáltatnak ki; szabad kézrajzi másolatok kiszolgáltatásának csak kőmetasztetek hiányában és csak az erre vonatkozó szabályok által érintett esetekben van helye.

A másolatok kiszolgáltatásáért a kincstárnak fizetendő díjak időről időre a m. kir. pénzügyminiszterium által állapítottak meg; jelenleg a következők vannak érvényben:

1. a háromszögmereti hálózati helyrajzilag össze-függő pontjainak kiszolgáltatásánál fizetendő:

- a) egytől husz pontig, minden pont után 4 forint;
- b) huszonegy ponttól ötvenig, minden pont után 2 forint;
- c) ötvenegy ponttól felfelé, minden egyes pont után 1 forint.

Ezen árakban a pontok váza és helyrajzi leírásának elkészítése is bebefoglalatik.

Helyrajzilag össze nem függő területekre néve, a kívánt pontok külön-külön megrendelésnek tekintetnek, és az érettek fizetendő díj ekkép szabatik meg.

2. A határleirásai jegyzőkönyvekért ívenként 30 kr. fizetetik; az ahhoz tartozó vázák másolata pedig az illető határ kiterjedéséhez képest egytől ötször holdig terjedő térfogat után 2 forinttal; tízször holdon túl tízszöztíz holdig 4 forinttal; és tízszöztíz holdon túl 6 firtal díjattatik.

3. A kataszteri térképmásolatok árai a szerint, a mint ezen másolatok kőmetasztetek vagy pedig szabdkészre utján készültek, különbözök.

Ezen másolatok kiszolgáltatási módosítására megjegyzetik, hogy:

- a) a kőmetasztoti másolatok csakis egy egész községre terjedő beldányokban jöhetnek előadásra alá, egyes lapok eladásra pedig csak annyiban foglalhat helyet, a mennyiben a teljes példányok a megelőzőt időkben történt laponkénti eladások által már megcaonkítottak.

A községeknek teljes példányokban megrendelt kőmetasztoti másolatok áts példányonként minden hold és parcella egybeadásából eredményezett ugynevezett „boldrésztel” után egy egy krjával számítottak.

Ugyanazon községnek öt példányban egyszerre történő átvételénél azonban húsz százalékos árléengedések van helye.

A csonga példányok egyes lapjai kivétel nélkül két frjával számítottak.

b) a szabad kézből készült térképmásolatokért minden boldrésztel után két kr, azokról pedig min dan alhoz felhasznált hollandi regálipapir írtt husz kr, végre

4. minden kataszteri munkálatok alkatrészeit képező egyéb iratok és jegyzőkönyvek másolatáért ívenként 30 kr. fizetendő.

A megrendelések elfogadására felbatalmazott egyes kataszteri térképtárak területi illetőségére néve megjegyzetik, hogy azon megyék és baltóságok közül, melyek kebelében az állandó kataszteri részéről eddigelő felmérések teljesítettak:

az Árva, Liptó, Turóc, Trencsén, Zólyom, Bars, Hont, Nógrád, Moson, Sopron, Győr, Vas, Veszprém, Zala, Somogy, Tolna és Baranya megyékre vonatkozó a pozsonyi kir. térképtárban; a Szepes, Gömör, Torna, Abauj, Sáros, Zemplén, Ung, Bereg, Marmaros, Ugocsa, Szabolcs és Bihar megyékre, valamint a Hajdúkerületre vonatkozó munkálatok a kassai kir. térképtárban; a Tamas, Torontál, Krasó, Székessy és Bács-Bodrog megyékre vonatkozó a tomesvári kir. térképtárban; a Pest-Pilis-Solt-Kiskun, Jász-Nagykun-Szolnok, Fehér, Csongrád és Csanád megyékre, valamint Flume város és annak kerületére néve a budapesti (a fővárműhelyben elhelyezett) kir. térképtárban;

végre a Horvát-Szlavonországra vonatkozó munkálatok a zágrábi kir. a határörvidéket illetőleg pedig ugyanott a cs. kir. katonai térképtárban őriztetnek.

Az idevágó kívánsalmak tehát, a mennyiben azok a háromszögmereti hálózati beldányok, a m. kir. háromszögmereti számítóhivatalhoz Budapestben; a többi felmérési munkálatokra néve pedig az elősorolt beosztásokhoz képest az illető királyi térképtárakhoz írttendők, melyek a megrendelések elfogadására, valamint a másolatok végrehajtására és kiszolgáltatására hivatta vannak.

Budapestben, 1880. augusztus hó 8-án.

A magyar királyi pénzügyminiszteriumtól.

Alsó Told községből Molnár Pál, 4 éves Ferencz nevű fia folyó október 10-én a többi alsótoldi gyermekekkel az ugynevezett „Báthi” szőlőkbe ment szőlőt bontgatni, a mai napig vissza nem tért. Személyleírása: barna szemű, szőke hajú, ruházata egy véres galléros szoknya, fején ócska kalap, kék nyakraváló, mezitlában. Felatalálása esetén Alsótoldra rendeltendő.

Feladat szerkesztő

Horváth Danó.

HIRDETÉSEK.

Haszonbéri hirdetés.

Losonc c. t. város községe tulajdonát képező királyi kisebb haszonvételek, úgy mint a vásári helynépszámlái, a fennálló fogadók, korcamák és italmérési jogok, a városi fürdő, egy szesz és pálinka kimerési jog és a város háza alatti boltok és pincze 1881. évi április hó 24-től számított 3, illetve 6 évre részletesen lagnak haszonbérbe adadni s ezen célból a nyilvános szobeli árverés folyó évi november hó 30-ik napján reggeli 9 órakor fog a város közházán megtartatni; az árverés megkezdéseig mindenik birtoklra kellő bilyaggal ellátott zárt ajánlatok is elfogadtatnak, de itt a haszonbérbe venni kívánt jogot határozottan megnevezni, az ígért évi haszonbéri összeget számmal és betűvel kiírni és az esedékes bérnapéért hozzátenni kell; az árverés eredménye felett a városi képviselő testület határoz, a többi feltételek a jegyzői irodában naponként megtekinthetők.

Kelt Losoncban, 1880. október 22. én.

Pokorny Sándor,
polgármester.

8-1

HIRDETMEYNY.

Szűgyben egy az országut mellett fekvő s kényelmes lakást nyújtó tisztességes lakház, mely ekkoráig körjegyzői, illetőleg szolgabírói hivatalos helyiségül szolgált, hozzá tartozandóival együtt azonnal bérbe kivehető. Bővebb felvilágosítást adnak:

Frenk Lázár s fia Márk

közbirtokossági haszonbérlok.

Árverési hirdetmény.

Melynél fogva közhirrre tétetik, hogy a bgyarmati kir. jbiróság 5876-1880 sz. végzésre következtében, a bgyarmati takaréks és hitelintézetnél előlogozott de az említett intézet szabályai értelmében ki nem váltott és meg nem hosszabított, arany és ezüst tárgyakból álló kőszámlógok folyó évi november hó 12-ik szűkség esetén 15-ik napján mindég d. n. 2 órakor kezdve, a takaréks és hitelintézet helyiségében nyilvános árverésen előverestetni fognak.

Miről a község eszenel értesítetik.

B. Gyarmat, 1880. október 26.

Gráber Károly
kir. jbir. végrehajtó.

Árverési figyelmeztetés.

Siraky Benjamin csódtömegének néhai Ticsinszky Miklós hagyatéká ellen, 9413 firt a járulékal iránt folytatott végrehajtási ügyben, kielégítési alapul azon több száz tételre mező a összesen 25,933 firt 64 kr-ra becsült ügyvódi számlabeli követelések foglaltatván le, melyeket nevezett Ticsinszky Miklós mint ügyvód az öt megbíró ügyfeleitől kiérdemelt volt; — a b. gyarmati kir. törvényszék mint csódtörvényszék f. évi 6474. sz. végzése folytán ugyanezek f. év novemberhó 22. és következő napjain B. Gyarmaton a város házaán külön külön tételekben, közpénz fizetés mellett, előverestetni fognak.

Miről a t. cz. községet azon figyelmeztetéssel van szörencsem értesíteni, hogy észlezerőségi és közszempontokból kívánatos, miszerint az illető adósok (Ticsinszky Miklós volt megbíró) maguk is versenyezzenek az árverésen, s a lehetőség szerint mint legtöbbet ígérő kiki megvegye az ellene szóló követelési tételt. Ekkép kiküldhetik az illetők azon bajt, hogy az idegen vevők által netán igen olcsón megvevett követelés miatt, később perekkel zaklattassanak, s az elkeltái árnál sokkal magasabb összegeket kényserterhijének majdan fizetni.

B. Gyarmaton, 1880. október 16. án.

Balás József,

ügyvód, mint a Siraki Benjámin-féle csódtömeg gondnok.